

אי - מה - איך - איפה מהמרים אלפי

אזרחים בישראל על עתידם ואושרם

נעשה שם. ההנחה היא כי שם אין משחקי קים משחקי האזאר, אלא מישחקים הדור-שים מחשבה, כמו ברידג' קאנאסטה ורמי. הכניסה חופשית. לרוב מכירים הקהלה — גברים ונשים, גם מתחברה הגבוהה — איש את רעהו, או לפחות את שתופיהם למישחק. הם מזמינים משקה כלשהו, וזהו מקור ההכנסה הרשמי היחידי של בעל המ-קום. את הקלפים עליהם להביא בעצמם. אך לא כל המישחקים במועדוני הברידיג' הם מישחקים שלמים ומהוגנים. אם ימצאו שלושה-ארבע לקוחות לכך, יארגן בעל ה-מקום ברצון רב שולחן נפרד, בפניה, שם משחקים פוקר או צ'קס. זהו מקור הכנסה רציני מאוד. בעל המקום מקבל אחוזים מכל זכיה, והכנסותיו משולות מוצלח אחד ללילה יכולות להגיע ל-200-300 לירות.

★ ★ ★

מועדון בלתי-מאורגן

ה פוג השני של מועדוני-הקלפים מסור-ה-כן הרבה יותר. כאן אין משחקים משי-חקרידי. כאן שולט ההאזאר, המזל. אלה הם מועדונים קטנים וסלקטיביים; גם בהם נוהגים לבנות אנשים בעלי מעמד חברתי מוכבד. האטרקציה שלהם היא הרולטה. מועדונים אלה מתפרקים תוך זמן קצר ביותר: ההפסדים ברולטה גבוהים מאוד ו-אחירה של איחודאות מרחפת במקום. מ-כיון שזהו מועדון "בלתי-מאורגן", יכולה בכל רגע להתפרץ פנימה המשטרה, ולא נעים לפקידים גבוהים, עורכדין ורופאים ששמן יהיה מעורב בפעולה משטרתית. אחרי תקופה קצרה של פריחה קדחתנית, מתחיל המועדון להתפורר. הלקוחות קושי-

ג בר בגלל העמידה נכנס לא מוזמן למשרדי מערכת העולם הזה וביקש ל-דבר עם אחד העורכים. "אני אדם אבוד", סיפר, "אבל יש לי סיפור שאלי יוכל ל-עזור לאחרים". סיפורו של אותו קלפן מושבע מופיע בעמודים הבאים בגליון זה. זהו וידוי מוזעזע, אך לא בזה ייתורו. המיוחד בסיפור זה, של אדם אשר חייו נהרסו בגלל הקלפים, הוא דחקא כי סיר-ס רים מסוגו הפכו לדרשיגרתיים. אין כמ-עט שבוע אחד החולף מבלי שיפ-רסס משהו בעתונים על קלפים וקלפנים. ולרוב, הסיפורים המתפרסמים הם טראגיים: ידיר-עות על מעילות, גירושין ואפילו התאבדו-יות, שנגרמו כולם על-ידי הש-עבוד לקלפים.

★ ★ ★

המועדון ה"חיובי"

ה טראגדיה מתחילה זמן רב לפני שהיא מגיעה לעתון. בראשית הדרך ניצבת המרפסת הביתית המוארת, ובמרכזה שולחן קלפים קטן. לכאורה — בילוי חברתי תמים, בלילה בו סגורים כל בתי השעשועים. אין קל-ממנו: האורחים באים, מחליפים כמה מילים חפזות ומתיישבים מסביב לשולחן. זהו פולחן מקודש, וכל התמהמהות פוגעת ב-עיקר. משחקים על סף. כי בלי סף, אין לקלפים אותו כוח-משיכה קדחתני. עשרות ואולי מאות לירות עוברות מיד ליד, בכל מרפסת מבין רבבות המרפסות המוארות. יש המסתפקים בחזיה זו. אולם יש גם כאלה אשר המרפסת המוארת היא רק ראשית דרכם: זוהי דרך המובילה מן החוג המשפחתי או החברי, אל המועדונים.

על תנועותיו בכל שעה משעות הלילה. אולם שיטה זו משיגה לעתים מטרה הפוכה: אחרי שהתרגל לקלפים, יוצא אדם לגנוב — רק כדי להשיג את הכסף ה-דרוש להמשכת המישחק. המישחקים הינם, בדרך כלל, ישרים.

המועדון נסגר מחוסר שחקנים, או שהוא יורד לדרגה נמוכה יותר, הופך אחד מ-עשרות בלתי-ספורות של מועדונים שהם השלב השלישי והאחרון בחיי הקלפן. במועדונים מן הסוג השלישי מבקר ערב רב של אנשים. אין כמעט מועדון

הקלבינים

בעלי המועדונים גילו שהרמאות מסור-כנת. מכת הרמאות נפוצה מאוד, עד לפני שנים אחדות. אך לא פעם, כאשר היתה התרמית מתגלה, היו פורצות קטטות-דמים. בעל מועדון שהשתמש בקלפים מס-מנים, נדקר על-ידי לקוח נרגז, נפצע בבטנו ו-אולץ על-ידי בית-דין כבוד לשלם כופר של אלפים לירות.

★ ★ ★

קורבנות נעזמים

מ אז המהלומות, חדלה הרמאות הפרי-אית. אך אם יופיע שחקן תמים באחד ממועדונים אלה, אין כמעט ספק ששניים-שלושה מן השחקנים החתיקים — לרוב בשותפות עם בעל המקום — יתלבשו עליו. הם אינם צריכים אפילו להשתמש בקלפים מסומנים. די ששלושתם יכרתו ברית סור-דית ביניהם, כדי לפשוט את כנסיו ואת עורו של הלקוח הירוק.

הקורבנות מהלכים כמו רוחות-רפאים ממ-עדון אחד למישגו: אנשים בעלי שם, שלא אחד מהם היה מיליונר ממש, החיים כיום מנדבות. איש אחד, שעד לפני שנים אחדות היה בעל עשרות בתים בתל-אביב, חי עתה מקיצה יומית שמעניקים לו מתוך רחמנות בעלי המועדונים בהם הפסיד ל-מעלה משני מיליון לירות.

אח, בן למשפחה ספרדית עתיקה ומכור-בד, מקבל מדי ח-דש קיצה מאפטרופוס, שמונה על-ידי בני משפחתו, כאשר ראו שהוא מפסיד רבבות לירות בקלפים. חצי שעה אחרי שהוא פודה את ההמחאה ב-כאנק, מונה הכסף בקופה של אחד המוע-דונים. שם חייב האיש אלפי לירות.

במרצות השנים הם נעלמים מן התמונה — מי בתוך כתלי בית-הסוהר, מי במוסד לחולי-נפש, מי בקבר של מתאבד — וקור-בנות חדשים תופסים את מקומם. כל ה-רואה אותם, שואל בתדהה: מי הקורבן הבא? לפי הקצב הנוכחי, זה יכול להיות כל אדם בישראל.

שאין למצוא בו כמה לקוחות מפוקפקים, אנשי העולם התחתון. בתל-אביב, למשי-פוזרים מועדונים אלה על פני העיר כולה: מרחוב הירקון ורחוב אלנבי ועד לבתי-קפה ביפו, לפי הא כלוסיה וארצות-המצא. מועדונים אלה זוכים לחסינות-מה מפני התערבות המשטרה. על פי החוק התורכי, העומד עדיין בתוקפו בשטח זה, יכולה להתארגן אגודה, שחבריה נפגשים כדי ל-שחק קלפים. על כן, הצעד הראשון של בעל מועדון כזה הוא להגיש לרושם ה-אגודות בקשה לרישום אגודה חדשה, ש-חבריה הם בדרך כלל השותפים לעסק. את הקבלה המאשרת כי הבקשה נמסרה, חולה בעל המועדון בולט — וזה מספיק. מעין קמע נגד עין-הרע המשטרתית.

אין זה המיפלט החוקי היחידי, שבוכותו אפשר לנהל מועדון-קלפים. מלבד מישחקי רמי וברידיג', אפשר גם לשחק פוקר ב-גלוי. לפני שנים אחדות פסק בית-דין ישראלי כי משחק הפוקר דורש ידע ומחשבה, ועל כן אינו נכלל בין משחקי ההאזאר האסורים על פי החוק.

מה יעשו לקוחות שאינם מתעניינים ב-נקודות העדינות יותר של מיקצוע-הקל-פנות? בעלי המועדונים מעמידים לרשותם שולחנות למישחקים בלתי-חוקיים, כמו צ'קס, באקארא ומיינה-דיינות. הם בנויים אך ורק על המזל — או על זריזות אצב-עותיו של הקלפן המיקצועי המנהל את-ם. אך גם נגד מישחקים כאלה אין המשטרה מתערבת. כי מועדוני הקלפים מסוג זה מה-חיים מיקד לאינפורמציה חיונית. רוב הגנ-בים, למשל, מרגע שסיימו לבצע גניבה, מתפשט פורקן אצל פרוצה אי במישחק קלפים. המשטרה יודעת על כל המתרחש ב-מועדונים, מגלה שם איוה פושע מ-עד יכול להרשות לעצמו להפסיד לפתע אלף לירות, אחרי שלילה קודם לכן היה מחוסר פרוטה. "על-ידי זה שאני מרשה להם לשחק ב-מקום ידוע לי, הסביר השבוע קצין משי-טרה אחראי, "אני יכול לקיים ביקורת מת-מדת על מצבו הכספי של הגנב — וגם

רים קשרי-ידידות, עוברים לשחק בדירות פרטיות; או שכספם מתנדף במהירות מסח-רת והם נאלצים להפסיק את ביקוריהם.

* או פוקר אמריקאי, שמחזור ההימורים בו גבוה לאין ערוך מזה שבפוקר רגיל.

